

Podsumowanie wstępnych konsultacji.

Bezpośrednio wystąpiono do 36 związków gmin, 16 wybranych starostw powiatowych, wszystkich urzędów marszałkowskich (16) i wojewódzkich (16), 3 ośrodków naukowych – łącznie do 87 jednostek. Ponadto projekt ustawy umieszczono na stronach internetowych Ministerstwa Środowiska (dział: Projekty aktów prawnych do konsultacji).

Odpowiedzi uzyskano od 51 jednostek i osób fizycznych (11 samorządy i ich związki, 16 przedsiębiorstwa i ich związki, 17 administracja rządowa, 7 ośrodki naukowe i osoby fizyczne). Odpowiedzi sływały do ostatnich dni listopada. Zgłoszono ok. 300 uwag. **Zdecydowanie przeciwko regulacji tego zagadnienia w prawie lub regulacji w proponowanej formie było 18 respondentów (głównie przedsiębiorstwa i ich związki – 13, ośrodki naukowe i osoby fizyczne – 2, samorządy i ich związki – 2, administracja rządowa – 1), 6 jednostek nie zgłosiło uwag (administracja rządowa), za regulacją - ale zgłaszając szereg istotnych uwag - opowiedziało się 27 respondentów (9 samorządy i ich związki, 3 przedsiębiorstwa i ich związki, 10 administracja rządowa, 5 ośrodki naukowe i osoby fizyczne).**

Główne argumenty podnoszone przez przeciwników projektu ustawy oraz zgłaszane uwagi dotyczyły:

1. Celowości wprowadzania dodatkowej regulacji mającej znikome szanse na rozwiązanie problemu uciążliwości zapachowej w sytuacji ogromnego obciążenia zarówno podmiotów jak i administracji nowymi wymogami wynikającymi wprost z prawodawstwa UE (REACH, pakiet klimatyczny, Dyrektywa o emisjach przemysłowych).
2. Ograniczenia konkurencyjności polskiego przemysłu rolno-spożywczego i produkcji rolniczej, a w efekcie pogorszenia ekonomicznej i społecznej sytuacji tych środowisk. Utrudnień, a w niektórych przypadkach wręcz uniemożliwienia produkcji rolnej.
3. Obostrzeń i sankcji wobec wybiórczo określonego sektora gospodarki narodowej - rolnictwa i przemysłu rolno-spożywczego t.j. fragmentarycznie ujętej gospodarki i nie spełniania wymogu horyzontalnego regulacji, która ma obejmować jednakowo całą gospodarkę narodową i wszystkie jej sekcje.
4. Zakazu lub ograniczenia prowadzenia działalności produkcyjnej w wyniku subiektywnych „odczuć sensorycznych” grupy pomiarowej. Wprowadzenie tej możliwości na podstawie subiektywnych odczuć niezdefiniowanej wąskiej grupy osób w sposób oczywisty godzi w zasadę stabilności systemu gospodarczego.
5. Obaw, że dowolność i subiektywizm rozwiązań ujętych w projekcie może rodzić korupcjogenne praktyki (50 mieszkańców gminy, pomiary organoleptyczne).
6. Sankcji zakazania prowadzenia określonej działalności na określonym terenie decyzją administracyjną, która godzi w zasadę ochrony praw nabytych oraz zasadę swobody działalności gospodarczej.
7. Nie zagwarantowania środków dla budżetów administracji samorządowej oraz Inspekcji Ochrony Środowiska, jakie będą związane z wejściem w życie projektowanej ustawy.
8. Alternatywnego sposobu przeciwdziałania uciążliwości zapachowej, którym mógłby być program wsparcia finansowego dla technologii zapobiegających powstawaniu uciążliwości zapachowej (program kierowany do przedsiębiorców powodujących uciążliwość zapachową wdrażany przez NFOŚiGW).

9. Poważnych uprawnień lokalnej społeczności w kontroli przedsięwzięć, których działalność powoduje uciążliwość zapachową. Z doświadczenia organów administracji publicznej w kwestionowaniu celowości realizowanych inwestycji przez lokalne społeczności, pojawia się ryzyko, że przedmiotowa regulacja będzie powodować poważne opóźnienie inwestycji. Nałożenie tych zadań na gminy, które nie mają żadnego doświadczenia w tym zakresie, ani pracowników wykwalifikowanych do tych spraw – zwłaszcza w gminach wiejskich, czy małych gminach miejskich może utrudnić albo bardzo wydłużyć właściwe reagowanie i egzekwowanie obowiązków, które będą wynikać z nowej ustawy.
10. Rozstrzygnięcia odpowiedzialności za powodowanie uciążliwości zapachowych podmiotów położonych i prowadzących działalność na tym samym obszarze.
11. Zaburzenia równowagi pomiędzy konstytucyjnie dopuszczalnym ograniczeniem wolności gospodarczej, a prawami obywateli.
12. Dania osobom nieprowadzącym działalności rolniczej narzędzia do wymuszenia działań ograniczających lub wręcz uniemożliwiających prowadzenie rolniczej działalności. Ze względu na fakt, iż prowadzenie rolniczej działalności gospodarczej jest w wielu wypadkach jedynym źródłem utrzymania, stanowić to może podstawę do wywołania lub zaostrzenia konfliktów w społecznościach lokalnych. Dodatkowo proponowana ustawa nie chroni praw słusznie nabytych przez rolników prowadzących gospodarstwa w miejscowościach, które zmieniają swój charakter z typowo rolniczych na letniskowe czy „tereny zabudowy mieszkaniowej” lub „tereny zieleni i wód” (wg klasyfikacji zgodnej z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dn. 26.08.2003).
13. Szczegółów związanych z metodami pomiarowymi.